Άγιος Αχμέτ ο Κάλφας ο Νεομάρτυρας

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: http://www.saint.gr/870/saint.aspx για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 10/11/2026 22:35:30

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 24 Δεκεμβρίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Πάντων μεγίστη πίστις Ιησού πέλει,
Άχμεδ βοήσας πάμμεγα στέφος δέχη.

Ο Άγιος Αχμέτ (ή Αχμέδ) καταγόταν από την Κωνσταντινούπολη και ασκούσε το επάγγελμα του γραφέα του αρχιλογιστού «δευτεράρη». Κατά το θρήσκευμα στην αρχή ήταν Μουσουλμάνος και Τούρκος στην καταγωγή. Κατά τον Μέγα Συναξαριστή της Ορθοδόξου Εκκλησίας, ο Αχμέτ στό σπίτι του είχε δύο Ορθόδοξες Χριστιανές σκλάβες, Ρωσίδες στην καταγωγή. Τη νέα, την είχε ως «σύζυγο», μία και ήταν άγαμος και την ηλικιωμένη ως υπηρέτρια. Στην τελευταία επέτρεπε να πηγαίνει τις γιορτές στην εκκλησία των Ορθοδόξων. Αυτή, όταν επέστρεφε στό σπίτι έφερνε και στη νέα αντίδωρο και πολλές φορές αγιασμό. Η νέα, χωρίς καμία προφύλαξη από τον Αχμέτ έτρωγε το αντίδωρο και έπινε τον αγιασμό.

Όταν ο Αχμέτ συζητούσε με την «σύζυγό» του, αισθανόταν να βγαίνει από το στόμα της άρρητη ευωδία. Η ευωδία αυτή τον είχε προβληματίσει, γι' αυτό και ζητούσε επιμόνως να μάθει από πού προερχόταν. Αυτή, μη γνωρίζοντας το συμβαινόμενο, του απαντούσε, ότι δεν έτρωγε ποτέ κάτι, που νά είχε κάποια ιδιαίτερη ευωδία. Ο Αχμέτ όμως, με κανένα λόγο δεν μπορούσε να πιστέψει, γι' αυτό και επέμενε να μάθει από που προερχόταν αυτή η παράξενη ευωδία. Η μοσχοβολιά ήταν χαρακτηριστική και η ίδια πάντοτε. Η στενοχώρια του ήταν μεγάλη, γιατί δεν μπορούσε να μάθει τι έτρωγε η «συζυγός» του.

Μια μέρα, που κατάλαβε κι αυτή, ότι η ευωδία οπωσδήποτε προερχόταν από το αντίδωρο που έτρωγε στην Εκκλησία, του εξήγησε καθαρά, λέγοντας: «αυτό που τρώγω και αισθάνεσαι εσυ εύωδία, όταν συζητάμε, δεν είναι τίποτε άλλο, παρά το αντίδωρο που παίρνω στην Εκκλησία των Χριστιανών, όταν τελειώνει η θεία λειτουργία. Το αντίδωρο είναι αγιασμένο ψωμί από το Χριστό, που το μοιράζει ο Πατριάρχης ή οι ιερείς στους πιστούς, όταν τελειώνει το μυστήριο της θείας Ευχαριστίας. Πρέπει ακόμη να σου διευκρινίσω, ότι μετά το αντίδωρο - πολλές φορές - πίνω και αγιασμό». Ο Αχμέτ, δεν πίστεψε στα λεγόμενα της και την ρώτησε πως μπορεί να συμβαίνει ένα τέτοιο θαύμα και εκείνη του απάντησε: «Η θρησκεία μας είναι ζωντανή. Για μας τους Χριστιανούς, Θεός μας, είναι ο Χριστός. Είναι ο γιος του Θεού, που κατέβηκε απ' τον ουρανό και έγινε άνθρωπος Για να μας σώσει από την αμαρτία. Όταν ζούσε στη γη έκανε αμέτρητα θαύματα. Το σπουδαιότερο, το οποίο και πρέπει, αν θέλεις να κρατήσεις στο μυαλό σου, είναι ότι, από αγάπη για μας, σταυρώθηκε άδικα από τους Εβραίους και την τρίτη ημέρα αναστήθηκε. Η Ανάστασή Του είναι το μεγαλύτερο γεγονός στην ιστορία της ανθρωπότητας. Σ' εμάς τους Ορθοδόξους Χριστιανούς, με τη δύναμη του Χριστού τα θαύματα συνεχίζονται και σήμερα. Στο Χριστό μας όλα είναι δυνατά. Στο θαύμα, που διαπίστωσες τόσες φορές με το αντίδωρο, έχω να προσθέσω και ένα άλλο πιο απλό και ξεκάθαρο. Το νερό που πίνουμε πολλές φορές στην εκκλησία - θα σου φανεί παράδοξο - είναι αγιασμένο. Δηλαδή δεν αλλοιώνεται, δε βρωμίζει, όσα χρόνια κι αν περάσουν. Το νερό αυτό, που εμείς το λέμε αγιασμό, απόκτα αυτή την ιδιότητα, μετά από ειδικές ευχές που διαβάζει ο Πατριάρχης ή οι Ιερείς. Μάλιστα, το κρατάμε σε μπουκαλάκια για ευλογία - στα εικονοστάσια των σπιτιών μας και πίνουμε, αφού προετοιμασθούμε κατάλληλα, προς καθαρισμό ψυχών και σωμάτων. Το θαύμα τούτο, αν θέλεις, μπορείς να το δεις και να το ερευνήσεις. Είναι ένα ακόμα ζωντανό θαύμα της πίστεώς μας, κυρίως, για μας τούς απλοϊκούς». Ο Αχμέτ, μόλις άκουσε όλα αυτά, έμεινε κατάπληκτος. «Συμβαίνουν τέτοια πράγματα στη θρησκεία σας; Ειλικρινά, εγώ δεν μπορώ να τα καταλάβω», είπε και απομακρύνθηκε.

Πέρασαν ημέρες και νύχτες αρκετές, χωρίς να παύσει να σκέπτεται, όσα άκουσε από τη Χριστιανή «σύζυγο» του και τελικά αποφάσισε να ερευνήσει το παράδοξο γι' αυτόν γεγονός. Έτσι ντύθηκε με ρούχα χριστιανικά και πήγε στην Εκκλησία του Πατριαρχείου για να παρακολουθήσει πως γίνονταν η Θεία Λειτουργία των Χριστιανών.

Καθώς, λοιπόν, βρισκόταν στο Ναό και παρακολουθούσε τη θεία λειτουργία, με ξεχωριστό θαυμασμό και αναρίθμητες απορίες, είδε, σε μια στιγμή, τον ιερέα, καθώς πήγαινε προς την Ωραία Πύλη, «υπερυψωμένων υπεράνω του δαπέδου της Εκκλησίας και ολόφωτων», τον δε Πατριάρχη να «εκπέμπει» από τα δάκτυλά του, οσάκις ευλογούσε τούς Χριστιανούς, φωτεινές ακτίνες, που έπεφταν επάνω στα κεφάλια τους. Εκείνο όμως, που πραγματικά τον συγκλόνισε, ήταν το ότι, οι ακτίνες φώτιζαν μόνο τα κεφάλια των Χριστιανών και δε φώτιζαν το δικό του κεφάλι. Παρ' ότι αυτό συνέβη δύο - τρεις φορές, το αποτέλεσμα, που με αγωνία και δέος διαπίστωνε, ήταν το ίδιο. Αμέσως, ήλθαν στο μυαλό του, όλα όσα είχε ακούσει από τη «σύζυγό» του περί της πίστεώς της. «Αλήθεια, σκεπτόταν, είχε δίκαιο. Είναι ζωντανή η θρησκεία των Χριστιανών. Τι χαρά είναι αυτή που αισθάνομαι τώρα!». Βγαίνοντας από την εκκλησία, τόσο είχε συγκλονισθεί με όλα τα θαυμαστά που είχε δει, ώστε νόμιζε ότι δεν ήταν ο παλαιός Αχμέτ.

Μετά τα θαύματα αυτά, ο Αχμέτ, συνεπαρμένος - όπως ήταν - δεν ήθελε άλλες αποδείξεις για να πιστέψει στο Χριστό και να απαρνηθεί τη μωαμεθανική θρησκεία. Έτσι, χωρίς κανένα δισταγμό, γεμάτος χαρά, πήγε κρυφά στον ιερέα της περιοχής του και ζήτησε να βαπτισθεί. Ο Ιερέας, αφού είδε την μετάνοιά του και την ακλόνητη πίστη του και απόφαση του να γίνει Χριστιανός, τον κατήχησε και μετά τον βάπτισε εις το όνομα της Αγίας Τριάδος. Μετά τη βάπτισή του έζησε βίο ενάρετο και με ιδιαίτερα χαρά και συγκίνηση κοινωνούσε τα Άχραντα Μυστήρια και λάμβανε αντίδωρο και αγιασμό. Δυστυχώς, δε διασώθηκε ποιο χριστιανικό όνομα του δόθηκε κατά το μυστήριο του Βαπτίσματος. Πάντως, μετά την αναγέννησή του, ο νεοφώτιστος, πρώην μωαμεθανός, δοξολογούσε τον Κύριο, διότι τον είλκυσε με τη χάρη του και τον οδήγησε στην ορθή πίστη. Ο νους του, όταν προσευχόταν, μετεωρίζετο και ζούσε, καθαρά και ζωντανά, τα θαύματα που αξιώθηκε να δει, την εύλογη μένη εκείνη ημέρα που εκκλησιάσθηκε, ως αλλόθρησκος και μολυσμένος στον Ιερό Ναό του Πατριαρχείου. Καίτοι μετά το βάπτισμά του έζησε ως πιστός Χριστιανός, έχοντας μυστηριακή ζωή, εν τούτοις μέχρι του μαρτυρίου του παρέμεινε ως κρυπτοχριστιανός. Αυτός ίσως είναι και ο λόγος που δέ διασώθηκε μέχρι σήμερα το Χριστιανικό του όνομα. Αυτό το γνώριζαν ελάχιστοι. Ο Ιερέας, η Χριστιανή σκλάβα του και ενδεχομένως μετρημένοι κληρικοί και Χριστιανοί.

Μια μέρα, οι μεγιστάνες μωαμεθανοί της Κωνσταντινούπολης είχαν συγκέντρωση και βρισκόταν σ' αυτή και ο Αχμέτ. Για να ευρίσκεται δε και ο Αχμέτ σε μια τέτοια συγκέντρωση, πρέπει να δεχθούμε, ότι ο Αχμέτ δεν ήταν ένας τυχαίος Τούρκος μουσουλμάνος. Ήταν μεγιστάνας, πλούσιος. Ήταν εκλεκτό μέλος της κοινωνίας της Κωνσταντινουπόλεως. Τον ρώτησαν λοιπόν, «περί του τι είναι το μεγαλύτερο πράγμα εις τον κόσμον» και τότε, ο Αχμέτ, με δυνατή φωνή είπε: «Μεγαλωτάτη από όλα είναι η πίστη των Χριστιανών».

Η ομολογία του, ότι είναι Χριστιανός, κεραυνοβόλησε τους πρώην ομοθρήσκους του. Χωρίς, πια, κανένα φόβο, άρχισε να ελέγχει το ψεύδος και την πλάνη των μωαμεθανών. Τότε, κατόπιν διαταγής του τοπικού άρχοντα, αφού τον συνέλαβαν, τον βασάνισαν και τον αποκεφάλισαν στις 3 Μάιου του έτους 1682 μ.Χ., στην τοποθεσία που ονομαζόταν Κεαπχανέ - Μπαξέ.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Άγιος Αχμέτ ο Κάλφας ο Νεομάρτυρας

Άγιος Αχμέτ ο Κάλφας ο Νεομάρτυρας

Σχετικές συνδέσεις

1. Σύναξη των Αγίων Νεομαρτύρων των μετά την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως μαρτυρησάντων